

[Dorhmann]

Fremskridtspartiet har gennem lang tid været yderst skeptisk med hensyn til regeringens miljøpolitik i det hele taget. Den skepsis har vi stadig væk, naturligvis ikke fordi vi ikke også gerne ser, at miljøet bliver bevaret, helst også forbedret, men mere ud fra en begrundet tvivl om, hvorvidt de meget store investeringer, der bliver foretaget og skal foretages, nu også er rigtige på den måde, regeringen har tænkt sig at gøre det på.

Vi kan ikke her ved førstebehandling tage stilling til, om vi vil stemme for forslaget eller vi vil stemme imod, for man må sige, at det indeholder både noget positivt og noget negativt. Det er f.eks. positivt, at man forsøger at ændre visse foranstaltninger vedrørende de mindre husdyrbrug. Men det er så absolut negativt, at man samtidig påfører landbrugserhvervet en yderligere udgift på i hvert fald ikke under 1½ mia. kr. Det er en kendsgerning.

Vi mener, at der er mange ting, der i allerhøjeste grad er uafklarede. Et af de eksempler, jeg vil slå ned på, er bemærkningerne til § 1, nr. 2, hvor der står, at kommunerne skal udføre kontrollen. Hvad menes der egentlig dermed? Hvad skal hver enkelt kommune nu til at opbygge af yderligere bureaukrati? Vi ved, at vi senere i dag skal behandle et forslag om, at der skal være loft over skatteudskrivningen. Det er yderst fornuftigt, og det skal vi nok støtte til den tid og også komme med nogle rosende bemærkninger om. Men hvem skal betale udgifterne?

Hvilken uddannelse skal de folk have? Man må da gå ud fra, at de kommunale kontrollører, de bureaukrater, der nu skal sendes ud at kontrollere, om landmændene overholder det ene eller det andet, har en bedre uddannelse, end den enkelte landmand også via lovgivningen er tvunget til at have i dag. Skal alle de kontrollører have et grønt bevis, eller hvor mange kurser skal de sendes på? Jeg går da ud fra, at når man vil til at kontrollere den slags ting, der her lægges op til, skal det være kvalificerede folk, der skal udføre det. Og skal landmændene i givet fald selv betale for den kontrol, som nu skal udføres?

Der ligger en lang, lang række ting i alt det, som trænger til yderligere belysning, og vi har som sagt ikke gjort vores endelige stilling op. Når forslaget kommer til tredje behandling, og hvis resultatet bliver, at vi stem-

mer for, bliver det absolut ikke med begejstring. På den anden side må vi veje for og imod, hvad der egentlig er godt, først og fremmest af hensyn til erhvervene og miljøet.

Steffensen (KRF):

Dette lovforslag er en opfølgning af det, vi har besluttet med hensyn til vandmiljøplanen, og derfor skal jeg kun kort sige her, at vi støtter forslaget.

Albrechtsen (VS):

Lovforslaget viser klart, hvor kummerligt et resultat der kom ud af hele debatten om havmiljøet i den her omgang.

Jeg synes, det er værd at understrege den langt mere opmuntrende kendsgerning, at da vi forleden i Radiotinget diskuterede resultatet af den beretning, som et flertal i miljøudvalget havde fået strikket sammen på foranledning af Det Radikale Venstre, og som indebar en afsvækkelse af regeringens handlingsplan, gav hr. Løvig Simonsen på Socialdemokratiets vegne tilsagn om, at hvis der kommer et andet flertal i Folketinget efter valget, vil Socialdemokratiet og venstrefløjen være indstillet på at lave dette om fra grunden.

Det er i virkeligheden det, der er opgaven fremover. Derfor skal jeg ligesom de andre ordførere ikke komme ind på de mange detaljer, som har været diskuteret så grundigt i forbindelse med beretningen fra Folketingets miljøudvalg.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg vil gerne takke ordførerne for en overvejende positiv holdning. De bemærkninger, der har været fremsat til opklaring af problemerne, vil vi tage fat på, når vi går i gang med udvalgsarbejdet.

Lovforslaget er forudsætningen for en række af de foranstaltninger, der skal udføres for at få begrænset udledningen til vandløb af kvælstof og fosfor. Hovedkilderne til denne forurening er landbruget, de kommunale rensningsanlæg og industrien. Det er her, vi skal træffe afgørelsen.

Landbruget skal omlægge driften, således at en større del af landbrugsarealerne bliver dækket med afgrøder i efterårs- og vinterperioden. Desuden skal større husdyrbrug etablere opbevaringskapacitet for husdyrgød-